

Egy hívő ember besötétedése

Ezékiás kétségbeesett bálványimádása

Szerdai kör

2013.01.30.

Suhai György

Ézs 39:1-8 Abban az időben levelet és ajándékot küldött a babiloniai király, Meródák Baladán, Baladán fia, Ezékiás királyhoz, mert hallotta, hogy beteg volt és meggyógyult.² És örvende rajtok Ezékiás, és megmutatá nékik tárházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a drága kenetet, s egész fegyvertárát, és mindent, a mi kincsei közt található volt. Semmi nem volt, a mit meg nem mutatott volna nékik Ezékiás házában és egész birodalmában.³ És eljött Ésaiás, a próféta, Ezékiás királyhoz, és monda néki: Mit szólának ez emberek, és honnan jöttek te hozzád? És monda Ezékiás: Messze földről jöttek hozzám, Bábelből.⁴ És monda: Mit látának házában? És monda Ezékiás: Mindent láttak, a mi csak házamban van, **semmi nincs, a mit meg nem mutattam volna nékik kincseim közül.**⁵ És monda Ésaiás Ezékiásnak: Halld a seregek Urának beszédét:⁶ Imé napok jönnek, és elvitetik, valami házában van, és a mit csak e mai napig gyűjtöttek eleid, Bábelbe; nem marad semmi meg, ezt mondja az úr!⁷ És fiaid közül, a kik tőled származnak, a kiket te nemzesz, el fognak hurcolni, és lesznek komornyikok Bábel királyának palotájában.⁸ Akkor monda Ezékiás Ésaiásnak: Jó az Úrnak beszéde, amelyet te szóltál! És monda: az én időmben béke és állandóság [אִמְנָת] **biztonság, kiszámíthatóság] lesz.**

Miért élsz? Mi hajt téged? Melyek életed legbensőbb motivációi? Mennyire éled tudatosan az életed? Mennyire vagy tudatában annak, hogy mit miért teszel, hogy miért döntesz úgy, ahogy döntesz egy adott helyzetben?

Történelmi háttér: Merodák Baladán egy trónbitorló az assíria által leigázott babiloni királyságban (Kr. e. 721-710 között). Sikerül egy időre magához ragadni a trónt és lerázni az asszír igtát. Ebben az időszakban látogatja meg Ezékiást, aki szemmel láthatóan nagyon megörül a találkozásnak és boldogan tárja ki kincsestárja kapuit a babiloni király követei előtt (valamikor 712-ben).

Azután történik ez a látogatás, hogy Isten Ezékiás könyörgésére meggyógyítja őt. Sőt azután van feljegyezve, hogy ugyancsak Ezékiás könyörgésére Isten megszabadítja őt és Jeruzsálemet az asszír király rettenetes hadseregétől. Ezékiást két halálközeli helyzetből menti meg Isten. Ezékiás tehát sokat megélt hívő ember, nem egy kezdő, kispályás, zöldfülű keresztyén. Az ilyen hívőktől valahogy az ember többet várna, mint amiről itt olvastunk.

Az egyébként istenfélő Ezékiás egy gyenge pillanatában *Isten helyett* a babiloni királyban látja meg potenciális segítségét és szövetségesét az egyre növekvő és folyamatosan jelenlevő asszír nyomás közepette. Ezékiás, *Isten helyett*, a babiloni királyban bízik (csakúgy, mint egykor az ugyancsak istenfélő és igazságtalanul börtönbe vetett József a főpohárnokban, ld. Gen 40:13-15). **Ld. a függelék!** Merodák Baladan Ezékiás **bálványává** lett!

Honnan tudhatjuk ezt?

TÚLZOTT LELKESEDÉS

„És örvende rajtok Ezékiás”. Kitörő örömmel fogadta egy istentelen (nem Jahve hívő) király követeknek a látogatását! Minden bizonnyal örömmel töltötte el őt annak a gondolata, hogy van valaki, aki segíthet neki, aki megadhatja neki azt, amire szüksége van (hiszen Merodák-Baladannak már sikerült leráznia az asszír igát).

Mi az, aminek a gondolata örömmel tölt el? Mitől leszel izgatott? Mi hoz tűzbe a leginkább?

TELJES KITÁRULKOZÁS

Kész minden kincsét a bálványának adni. Kész mindenét kitárni, mindenét megosztani, mindenét felajánlani a bálványának. Ezékiás teljesen kitárulkozik a babiloni király előtt.

„és megmutatá nékik tárházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a drága kenetet, s egész fegyvertárát, és mindent, a mi kincsei közt található volt. Semmi nem volt, a mit meg nem mutatott volna nékik Ezékiás házában és egész birodalmában.”

Már korábban is próbálkozott ezzel (Sannhéribnél, hogy ne támadja meg Jeruzsálemet, 2Kir 18:15-17), de nem jött be a számítása. Ugyanezt tette egyik elődje is (Aház, 16:8).

„De jó, hogy jöttél! Nézd, ez mind a tied lehet, ha segítesz rajtam, majd ha jön a veszedelem.”

Olyan ez, mintha én, hívő létemre teljesen izgalomba jönnék egy hitetlen lánnyal való találkozástól és a vele való ismerkedés és esetleges párkapcsolat lehetőségétől és örömben minden titkomat megosztanám vele, miközben nagyon jól tudom, hogy Isten előtt utálatos a felemás iga: „Mi köze hívőnek hitetlenhez?” (2Kor 6:15)

KÖVETKEZMÉNY: TELJES KIFOSZTOTTSÁG

Aztán jön a hidegzuhany. Ézsaiás előre megmondja neki, hogy a bálványa ki fogja őt semmizni!

Ézs 39:5-7 *Halld a seregek Urának beszédét: ⁶ imé napok jönek, és elvitetik, valami házában van, és a mit csak e mai napig gyűjtöttek eleid, Babelbe; nem marad semmi meg, ezt mondja az úr! ⁷ És fiaid közül, a kik tőled származnak, a kiket te nemzesz, el fognak hurcolni, és lesznek komornyikok Babel királyának palotájában.*

Érezted már magadat kifosztva és kisemmizve lelkileg és fizikailag? Kész voltál mindenedet odaadni valakinek vagy valamiért, amiről azt hitted, hogy meg tudja neked adni azt, amire vágysz. És minél többet áldoztál arra a személyre vagy dologra, annál kifosztotabbnak érezted magadat. Kishíján az életed is ráment erre a bálványimádásra. De Isten megkönyörült rajtad és most itt lehetsz közöttünk. Isten előre megmondja, hogy a bálványaink ki fognak fosztani és tönkre fognak tenni minket.

„Meksokasodnak azoknak fájdalmaik, akik más isten után sietnek” (Zsolt 16:4)

Mi az a dolog, ami fosztogat téged? Mitől érzed magadat kifosztottnak, kiégettnak, kisemmizettnak, leépültnek, erőtlennek, kiszolgáltatottnak?

Sokaknak ilyen a társ (a már meglévő vagy a még nem létező). Tim Keller beszélgetése a férfi faló nővel (Susan): rengeteg kapcsolata volt, teljesen kiégett. A férfiak kihasználták, minden féle téren. Kétségbeesett, reménytelen helyzetben volt, de aztán megtért, mert megértette az evangéliumot...

A bálványaink sokat ígérnek, de mindig keveset adnak, végül cserben hagynak és teljesen kifosztanak minket.

Mi az, amire Ezékiás vágyott? Mit várt a bálványától?

BÉKESSÉG ÉS BIZTONSÁG

„Csak napjaimban legyen **béke és biztonság!**” Béke/nyugalom és biztonság/kiszámíthatóság (Ez lehet a mi esetünkben érzelmi, anyagi/egzisztenciális, fizikai). Egyike a 4 alapszükségletünknek: nyugalom, fontosság, uralkodás, biztonság. Honnan ismerhetjük föl, hogy melyek a mi legfontosabb alapszükségeink? Ld. *Mi a te bálványod?* c. alkalom.

Kitől várja ezen vágya/alapszüksége betöltését? Nem Istentől, hanem a babiloni királytól! Úgy tekint egy emberre, mintha Isten volna. Egy embert istenít! Túl fontossá válik neki ez a király. Túl sokat vár tőle, túl nagy jelentőséget tulajdonít neki. Erről ismerhetjük föl a bálványainkat.

Susan is ugyanerre vágyott: érzelmi, egzisztenciális biztonságra. Ez hajtotta a férfiakhoz.

ÖNZÉS

Ezékiás hihetetlenül önző: mindegy, hogy mi fog történni az utódaival, mi történik Júda kincseivel, a lényeg, hogy az ő életében béke és biztonság legyen. Utánam a vízözön! Nem érdekli senki más, fel sem fogja, hogy mekkora veszedelmet hoz bálványimádásával az egész családjára, fiaira, utódaira, sőt az egész népre. Ebben nyilvánul meg a mi önzésünk is. Egyetlen dolog számít, hogy én megkapjam, amire vágyom, a többi meg nem érdek. Én is sokáig így éltem. A barátok csak azért kellett, hogy én jól érezzem magamat ebben a világban. Aztán jött egy nagy szerelem és azonnal dobtam a barátaimat. Aztán jött egy fájdalmas szakítás (csalódás a bálványomban) és hirtelen újra fontosak lettek a barátaim...

Látjuk tehát, hogy Ezékiás szívével van baj, mint ahogy nekünk is mindig azzal van a baj! Kálvin nem véletlenül írja, hogy az ember szíve egy bálványgyár. Mindenből és mindenkiből képesek vagyunk bálványt csinálni. Addig nem is fogunk igazi gyógyulást és megújulást tapasztalni, amíg le nem szívünk bálványai és életünk legbensőbb mozgatórugói le nem lepleződnek. Pontosan ez volt a célja a babiloni követek látogatásának is.

2 Krón 32:31 De mivel a Babilóniabeli fejedelmek követeivel megbarátkozék,¹ a kik ôhozzá küldettek, hogy megtudakoznák a csudajelet, amely a földön lön: magára hagyta ôt az Isten, hogy megkísértse (próbára tegye) ôt **hogy megtudja, mi minden van az ô szívében.**

וְכֵן בְּמִלְצֵי שָׂרֵי בָבֶל הַמְּשַׁלְחִים עָלָיו ^{WTT} 2 Chronicles 32:31
לְדַרְשׁ הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר הָיָה בָּאָרֶץ עֲזָבוּ הָאֱלֹהִים לְנִסּוֹתוֹ
לְדַעַת כָּל־בָּלְבָבוֹ:

Ez tehát egy próba volt az asszir fenyegetésnek kitett Ezékiás számára. A próba tétje: kiben bízik Ezékiás, kitől vár segítséget, Istentől (a „hadseregek Urától”) vagy egy jött-ment királytól? Ugyanez a tétje a próbáknak/kísértéseknek a mi életünkben is: Istenben bízunk vagy valami bálványban? Ezékiás csúnyán elbukott ebben a próbában.

¹ Az ősi szövegben csupány annyi szerepel, hogy „És így a babiloni fejedelem követeiben, akik hozzá küldettek...”. A כֵּן (bét) prepozíció (mely jelentése legtöbbször: -ban, -ben) többféleképpen is fordítható: *követeivel*, *követeinek dolgában*, *követei miatt*, *követeiért* és esetleg (bár ez a legkevésbé valószínű ez esetben) *amikor a... követei*.

BÜSZKESÉG

De azt is megtudjuk a Krónikák könyvéből, hogy nem csak önző volt Ezékiás, hanem hihetetlenül **büszke** is!

2 Krón 32:24-25 Az időben Ezékiás halálos betegségbe esék; de könyörgött az úrhoz, a ki szóla hozzá és csudajelt adott néki. ²⁵ De nem cselekedék Ezékiás az ő hozzá való jótétemény szerint, mert **magában felfuvalkodott**, azért Istennek haragja lön rajta, Júdán és Jeruzsálemen.

Ezt a felfuvalkodottságot jelzi az is, amilyen büszkén mutogatja a babiloni követeknek a kincseit, szinte büszkélkedik velük. És aztán milyen büszkén, szemérmetlenül válaszol Ézsaiásnak is, amikor számonkéri őt ezért a barátkozásért és kitárulkozásért. Isten nagyon gazdagon megáldotta Ezékiás királyt. Úgy tűnik Ezékiás, Salamonhoz hasonlóan, Isten áldásaiba bukott bele. Magasról lehet igazán nagyot esni. A folyamatos áldásözönben Ezékiás elbizakodottá vált. Észre se vette, hogy a szíve elfordult Istentől. Ez válik nyilvánvalóvá a babiloni követek látogatásakor. Isten ugyanis szereti annyira Ezékiást, hogy leleplezi szíve sötétségét és nem hagyja őt meg ebben az állapotban. Isten bennünket is szeret annyira, hogy szembesít szívünk bálványaival. Ez történik most.

Nézzünk tehát bele egy kicsit Ezékiás szívébe és az ő példáján keresztül a mi saját szívünkbe is, hogy leleplezzük annak igazi mozgatórugóit, s hogy így valódi gyógyulást nyerhessünk Istentől a mi valódi problémánkra: a bálványimádásra. Mi zajlott le Ezékiásban? Mi minden volt Ezékiás szívében?

Öröm, kitárulkozás, kincsek bemutatása

Nem vagyok biztonságban, félek Asszíriától

A babiloni király fog megvédeni, ő fog tudni biztonságot nyújtani nekem.

Egy ember: a babiloni király

- én **tudom** és megmutatom hogyan nyerhetek biztonságot!
- nekem alanyi jogon **jár** a biztonság, kerül, amibe kerül!
- **nem hiszem**, hogy egyedül Istentől kaphatok valódi biztonságot.

Hála Istennek a történet nem itt ér véget. Azt olvassuk, szintén a Krónikák könyvében:

2 Krón 32:26 Azonban **megalázta magát Ezékiás az ő felfuvalkodottságában**, Jeruzsálem lakosaival egybe; ezért nem szálla többé reájok az Úrnak haragja Ezékiás életében.

Nem tudjuk, hogy pontosan hogyan alázta meg magát Ezékiás, de azt mindenképpen érdemes lenne összeszedni, hogy hogyan hangzott volna egy igazi bűnbánó imádság Ezékiás szájából?

„Uram, kegyelmezz nekem! Rettenetes bűnt követtem el ellened és nagy pusztulást hoztam az én családomra és népemre (a körülöttem élőkre) az én engedetlenségemmel: bálványimádással és önzéssel. Kérlek, bocsáss meg, hogy egy emberben bízam, hogy **Merodák-Baladantól vártam nyugalmat és biztonságot és nem Benned bíztam**. Pedig meg van írva, hogy „átkozott, aki emberben bíz, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve” (Jer 17:5). Bocsáss meg, kérlek, hogy **nem hittem** el, hogy te vagy az én biztonságom és nyugalom egyedüli végső forrása. Bocsáss meg, kérlek, hogy nem hittem el, hogy te meg tudsz védeni, sőt, hogy egyedül te tudsz megvédeni, te tudsz rólam gondoskoni úgy, ahogy arra nekem szükségem van. Bocsásd meg, kérlek, **önzésemet**, hogy ennyire minden áron ki akartam magamnak csikarni a nyugalmat és biztonságot, mert úgy gondoltam, nekem ez alanyi jogon jár, még akkor is, ha ez mások életébe kerül. Bocsásd meg, kérlek, **bűszkeségemet**, hogy azt képzeltem, én tudok magamról gondoskodni, hogy nélküled és rajtad kívül is tudok nyugalmat és biztonságot találni. Kérlek, könyörülj meg rajtam, bűnös emberen és kegyelmezz meg nekem, a te nagy nevedért!

Mi már így folytathatnánk:

Köszönöm, hogy Jézus ezekért a szörnyű következményekkel járó bűneimért is meghalt és köszönöm, hogy Neki köszönhetően teljes bűnbocsánatot, tiszta lelkiismeretet kaphatok Tőled, hogy egy tiszta lappal indulhatok és hogy te Jézus Krisztusért minden bűnöm ellenére továbbra is kimondhatatlanul szeretsz. Bocsásd meg, hogy ezt nem hittem és ezért másnál kerestem nyugalmat és biztonságot, másnál próbáltam megelégedést találni és kérlek, hogy adj élő hitet tebenned. Hiszek Uram, légy segítségül az én hitetlenségemben! Ámen.”

Augustinus mondja: „A magad számára teremtetted minket és a szívünk addig meg nem nyugszik, míg Benned nyugalmat nem talál.”

Isten rengeteg jó dologgal vett körül bennünket, rengeteg ajándékkal halmozott és halmoz el bennünket. Nagy veszély, hogy ezek az ajándékok egyszer csak bálvánnyá lesznek számunkra és elfordítanak bennünket Istentől. **Hogyan védekezhetünk ez ellen?**

Térjünk vissza Susanhoz. Attól kezdődően, hogy megtért Krisztushoz a bálványimádásából, amikor egy férfi elkezdett érdeklődni iránta, mindig azt mondta magában: „Lehet, hogy rendes férfi vagy, lehet, hogy nagyon fontos leszel nekem, lehet, hogy beléd fogok szeretni, az is lehet, hogy te leszel a férjem és az is lehet, hogy jó férj leszel, de tudd meg, hogy nem leszel soha az ÉLETEM! Mert **az én Életem Krisztus!**” (Ld. Kol 3:3-4)

Kol 3:3-4 Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.⁴ Mikor a **Krisztus, a mi életünk**, megjelen, akkor majd ti is, övele együtt, megjelentek dicsőségben.

Ez a kulcs. Csak így védekezhetünk az ellen, hogy bárki vagy bármi (legyen az az Isten ajándéka) bálvánnyá legyen az életünkben: **„Fontos vagy nekem, de nem te vagy az életem!”**

Bálványleplező kérdések:

1. Mitől érzed magad fontosnak?
2. Mitől érzed magad biztonságban (fizikailag, egzisztenciálisan, érzelmileg)?
3. Miből nyered az identitásodat? Mi az, ami leginkább meghatározza, hogy ki vagy?
4. Mi az, amit ha támadás éri, ideges, ingerült, feszült, türelmetlen, mérges leszel?
5. Mi az, ami különösen heves érzelmi reakciót vált ki belőled (kitörő öröm, rettegés, elkeseredés, depresszió, emésztő harag stb.)?
6. Mi készítenet védekezésre?
7. Mi az, amibe senkinek nem engedsz beleszólást, amit nem szeretsz, ha „megpiszkálnak”/megkérdőjeleznek? Mi a féltve őrzött kincsed?
8. Miből merítesz mostanában leginkább örömet?
9. Mi az, amiről azt gondolod a szíved mélyén, hogy igazán boldoggá tenne?
10. Mire vagy büszke? Mi az, amit szeretnél, hogy viszonylag korán kiderüljön rólad egy beszélgetésben? Miről szeretnél leginkább ismertté válni? Mit szeretnél majd a sírkövedre vésetni?
11. Mire irigykedsz leginkább? Mire vagy leginkább féltékeny másokban?
12. Mi az, ami nélkül úgy érzed, nem tudnál élni/úgy érzed meghalnál, ha elvennék tőled?
13. Mi a legfőbb kapaszkodód az életben?
14. Milyen megválaszolatlan imádság készítenet arra, hogy elfordulj Istentől? Mi az, amiért kész lennél kockára tenni még az Istennel való kapcsolatodat is?
15. Mi az, amiért kész lennél még a családot, a barátaidat vagy más emberi kapcsolataidat is feláldozni, hogy megszerezd/megtartsd?
16. Miért vagy hajlandó kockáztatni?
17. Mikor hazudsz? Mi az, aminek a védelme, megtartása, megszerzése érdekében kész vagy még Isten törvényét is megszegni?
18. Mi az, ami leginkább kitölti a gondolataidat? Mi az, amire legtöbbször gondolsz nap közben/vagy amikor álmodsz? Mi az, amiről a legtöbbet ábrándozol? Mi az, ami elsőként jut eszedbe, amikor fölébreszel?
19. Mi az, amire szinte bármikor hajlandó vagy rengeteg erőt, időt, figyelmet és pénzt áldozni?
20. Mitől leszel igazán izgatott? Mi hoz tűzbe?
21. Mihez/Mibe menekülsz, amikor nyomás alatt vagy? Mivel próbálsz leginkább oldani a feszültséget? Miben próbálsz megnyugvást találni?
22. Miért aggódsz a legtöbbet?
23. Minek/Kinek az esetleges elvesztésétől félsz/rettegsz a legjobban?
24. Mi az, ami legtöbbször jön elő az imádságaidban?

Ugyanez a kérdéssor tömören: „Az életemnek csak akkor van értelme/Én csak akkor érek valamit/Csak akkor leszek boldog, ha...”

Függelék: Honnan tudjuk, hogy szövetségekötésről van szó és nem csak a kincsekkel való dicsekedésről?

S hogy itt nem egy szimpla "baráti" (vagy protokolláris) látogatásról van és nem is csak arról, hogy Ezékiás eldicsekedett a kincseivel, hanem politikai szövetségekötési szándékról, azt Ézsaiás korábbi fejezetei és a Királyok könyve ide vonatkozó részei is jelzik:

1. Egy hasonlóan szorult helyzetben Aház (Júda egyik legistentelenebb királya) az asszír uralkodónak szolgáltatva ki a birodalom kincseit, hogy megsegítse őt a szír-izraeli hadsereggel szemben:

2 Kir 16:8 *És vevé Akház az ezüstöt és aranyat, a mely találtaték az úr házában és a király házának kincsei között, és ajándékba küldé Assiria királyának.*

2. Maga Ezékiás is ezzel próbálkozott:

2 Kir 18:15-16 *És Ezékiás oda adott minden ezüstöt, a mely találtatott az úr házában és a király házának kincsei között. 16 Ugyanebben az időben fosztotta meg Ezékiás az úr templomának ajtait és az ajtók félfáit, a melyeket Ezékiás, Júda királya maga boríttatott be, és oda adta azokat Assiria királyának.*

3. Más korábbi királyok Egyiptomban próbáltak szövetségesre lelni az egyre erősödő asszír fenyegetettséggel szemben, amiért az Úr megfeddte őket és megmondta, hogy csúnyán cserben fogja őket hagyni Egyiptom:

Ézs 30:1-5 *Jaj a pártos fiaknak, így szól az úr, a kik tervet visznek véghez nélkülöm, és szövetséget kötnek, de nem Ielkém által, hogy bűnre bűnt halmozzanak! 2 A kik Égyptomba szállanak alá, és számat nem kérdezik meg, hogy meneküljenek a Faraónak oltalmába, és Égyptom árnyékába rejtőzködjének. 3 És lesz néktek a Faraó oltalma szegyentekre, és az elrejtőzködés Égyptom árnyékában gyalázatokra. 4 Mert már Zoánban voltak fejedelmei, és követei Hanesig érkezének. 5 Megszégyenülnek mind a nép miatt, a mely nem használ nékik, a mely nem segít és nem használ, sőt szégyenökre és gyalázatukra lesz!*

Ézs 31:1-3 *Jaj nékik, a kik Égyptomba mennek segítségért, lovakra támaszkodnak, és a szekerek sokaságában bíznak, és a nagyon erős lovagokban; és nem néznek Izráelnek Szentjére, és az Urat nem keresik. 2 De ² is bölcs, és hoz veszedelmet, és beszédeit nem változtatja meg; hanem fölkel a gonoszoknak háza ellen és a bűnt cselekvők segítsége ellen. 3 Hiszen Égyptom ember és nem Isten, és lovai hús és nem lélek, és ha az úr kinyújtja kezét, megtántorodik a segítő, és elesik a megsegített, és együtt mind elvesznek.*

Júda egy picinyke ország volt csupán, mely szüntelenül különböző világbirodalmak árnyékában élt, állandó fenyegetettségnek kitéve. Bármelyik pillanatban könnyedén valamely birodalom játékszerévé válhattak. A legnagyobb kísértést mindig is az jelenetette Júda (és Izrael) számára, hogy egy

fenyegetett szorult helyzetben **Isten helyett**, vagyis a (had)seregek Ura helyett valamilyen királyba, azaz egy látható földi uralkodóba vesse bizalmát, hogy bebiztosítsa magát a megszálló hatalommal szemben. Isten folyamatosan próbára tette Júda királyait a rájuk nehezedő politikai, katonai nyomással, hogy vajon kiben bíznak, kitől várnak biztonságot és békességet. Csak megjegyzem, hogy annak idején József szintén csúnyán elbukott ezen a teszten, amikor a börtönben a főpohárnokhoz **könyörgött úgy, mint Istenhez** (nézzétek meg a szóhasználatát), hogy szabadítsa ki őt a börtönből. Isten válasza erre a hitetlenségből fakadó bálványimádásra (egy ember istenítésére) az volt, hogy "megfelejtkezett róla a főpohárnok" (1Móz 40:13-15, 23). Nem véletlenül mondaj egy helyen Isten: *"Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!"* (Jer 17:5). A hangsúly az "isten-cserén" van. Isten világossá teszi, hogy a bálványaink mindig csúnyán cserben fognak hagyni minket. Egyedül az Istenbe vetett bizalomnak nincsenek ilyen kellemetlen "mellékhatásai"...

Ezen előzmények (Júda királyai történetének) fényében nehéz lenne nem meglátni ugyanezt a veszélyt (szövetkezés idegen népekkel) Ezékiás a babiloni küldöttséggel szemben tanúsított

viselkedésében. El tudom képzelni, amint a korabeli címzettei Ézsaiás könyvének felkiáltottak, amikor a 39. fejezetet olvasták: "Jaj ne! Már megint?! Ugye nem fogja Ezékiás is ugyanazt a hibát elkövetni, mint elődei?! Ugye nem?!"

További érdekesség lehet, hogy miért is jöttek a babiloni követek Ezékiáshoz. A 2 Krón 32:31 azt írja, hogy a babiloni követek (küldöttség) a "jel" (jelenség) tudakozódása végett jött Ezékiáshoz. Ez a bizonyos jelenség pedig a napóra visszatérése (ld. 24. vers, ahol ugyanaz a héber szó szerepel), azaz a Nap ún. retrográd mozgása volt, ami az asztrológiaiailag különösen is érzékeny babiloniak számára egy igazán izgalmas jelenség lehetett, amit bizonyára ők is észlelhettek a saját hazájukból és úgymond a "csodájára" akartak járni (ahogy később az ugyanerről a vidékről érkező napkeleti bölcsek a betlehemi csillag megjelenésekor). Ami mellesleg jó ürügyül szolgálhatott arra is, hogy egy ilyen feszült történelmi helyzetben szövetségeseket próbáljanak toborozni egy újabb assíria ellenes koalícióhoz (korábban, 853-ban már sikerült egy 11 királyságból álló koalíciónak megállítania Asszíriát a Karkár-i ütközetben, melyben az izraeli királynak kulcsszerepe volt).

Ahelyett tehát, hogy Ezékiás a szabadító, őt meggyógyító Istenről tett volna bizonyosságot és így a babiloni követek Ezékiással együtt imádhadták volna ezt a hatalmas Istent, Ezékiás az Istentől kapott vagyonával kezdett el kérkedni és azt remélte, hogy egy istentelen uralkodótól fogja majd megkapni azt, amire vágyik. Ezékiás egy óriási bizonyágtételi lehetőséget szalasztott el. Istenre mutató helyett, Ezékiás ki akarta használni azokat a pogány embereket, akiket Isten küldött hozzá. Ez a bálványimádó ember egyik legfőbb ismérve: ahelyett, hogy mások felé szolgálna mindazzal, amit ő Istentől kapott, kihasznál másokat és azt várja, hogy ők szolgáljanak neki azzal, amire vágyik.